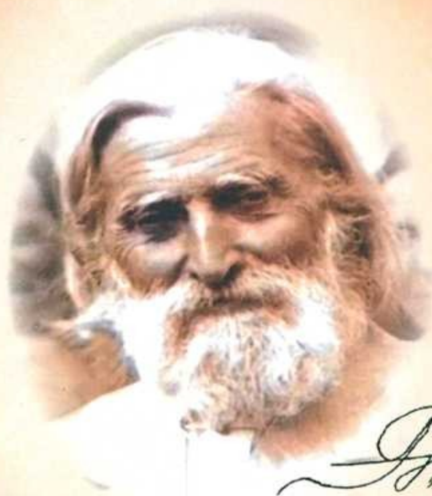

PETER DEUNOV

Arta Sfântă a Nutriției

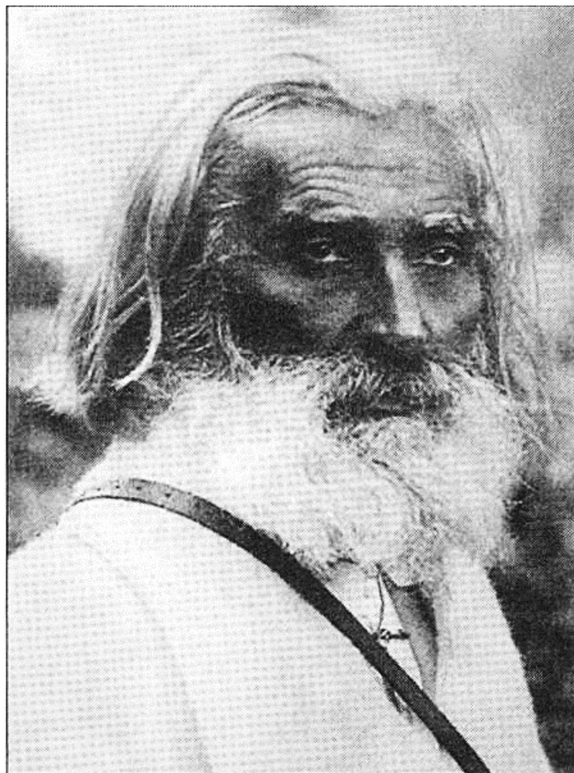

REGULILE DE AUR PENTRU NUTRIȚIA OMULUI

Dinasty Books
Proeditură și Tipografie

PETER DEUNOV
(1864-I944)

ARTA SFÂNTĂ A NUTRIŢIEI

REGULILE DE AUR PENTRU NUTRIŢIA OMULUI

Pentru starea noastră de bine, pentru o viaţă armonioasă şi pentru păstrarea sănătăţii noastre, legea naturii vii cere ca hrana pe care o consumăm să fie perfectă şi uşor de digerat şi să fim bine-dispuşi atunci când ne aşezăm la masă.

Dacă aceste condiţii nu sunt îndeplinite, se vor produce în mod inevitabil consecinţe nefaste, întâi pentru echilibrul nostru fizic şi apoi pentru comportamentul nostru armonios.

Chiar dacă vă hrăniţi cu cea mai bună pâine şi cu alimentele cele mai sănătoase şi cele mai curate, funcţionarea stomacului vostru poate fi grav compromisă dacă înghiţiţi în grabă, fără să mestecaţi. Digestia incompletă care va urma vă

va îngreuna stomacul. Mintea şi toate organele vă vor fi perturbate, veţi simţi indispoziţie, nemulţumire, indispoziţie nu numai fizică, ci şi în elaborarea şi manifestarea gândurilor şi sentimentelor voastre.

Respectaţi următoarea regulă: nu mâncaţi când sunteţi nervoşi sau neliniştiţi. Este preferabil să vă abţineţi de la mâncare până când nu vă veţi dobândi echilibrul spiritual şi liniştea interioară. Cea mai bună hrană şi cel mai bun mod de a mânca sunt cele în urma cărora vă simţiţi satisfăcuţi şi uşori, gata să vă reluaţi cu voioşie activitatea.

Apostolul Pavel a zis: „Beţi, mâncaţi şi mulţumiţi”. Eu vă spun şi: Iubiţi hrana pe care o consumaţi, ca să puteţi utiliza toată energia pe care o conţine, căci alimentele sunt compuse din particule vii, purtătoare ale unei energii care, dacă e primită cu iubire, reînnoieşte organismul. Dar, dacă vă hrăniţi într-o stare de indispoziţie, într-o stare de spirit negativă, curenţi nearmonioşi se formează în voi, cauzând o mare pierdere de energie. Aşadar, nu trebuie să fim mâniaţi înainte sau în timpul mesei, aceasta este o lege absolută şi severă.

Un discipol al vieţii noi nu trebuie să mănânce până la saţietate, trebuie să se oprească în momentul în care simte că hrana pe care o consumă îi este cea mai plăcută. În acel moment, o energie dinamică constructivă apare în el şi îi permite să ducă la bun sfârşit toate sarcinile pe care le întreprinde.

Ca discipoli ai învăţăturii Frăţiei Albe, veţi petrece o zi în faţa comisiei care va examina modul în care mestecaţi alimentele şi care îşi va face astfel o idee despre gradul de evoluţie la care aţi ajuns. Modul în care ne hrănim este o mare ştiinţă, care conţine o întreagă filosofie.

Pentru a stabili nivelul intelectual al unei persoane, o vom ţine înfometată câteva zile, apoi îi vom da pâine proaspătă şi brânză şi atunci vom observa cum mănâncă, cum ţine şi gustă hrana în gură etc.

A ne hrăni este un act sfânt, care ne cere întreaga atenţie. În timp ce se hrăneşte, omul nou trebuie să-şi îndrepte mintea spre Dumnezeu şi să-I mulţumească; trebuie să simtă iubirea divină şi să facă astfel legătura cu fiinţele înţelepte care au lucrat la formarea hranei şi a elementelor ei. Cel puţin două

elemente trebuie să ia parte la masa noastră: noi şi gândul la Dumnezeu prezent în noi.

Unele persoane sunt bine inspirate şi, în cursul rugăciunii lor secrete înainte de masă, zic: „Vino, Doamne, să mâncăm”. Acesta este un proces interior, care se poate aplica şi înaintea unei lecturi, unei reflecţii, unei meditaţii, unei sarcini de îndeplinit.

Hrana consumată în mod nechibzuit provoacă deseori nemulţumire şi inerţie în acţiune. În zilele noastre, oare câte persoane se aşază la masă gândindu-se să se concentreze şi să se unească în gând cu ceea ce mănâncă? Ele ar putea să-şi îndrepte gândul înainte de orice spre pâinea din faţa lor, ca să descopere drumul lung făcut de bobul de grâu care trece de la cultivator la morar şi apoi la brutar ca să fie transformat în pâine înainte de a ajunge pe masă.

Omul trebuie să simtă şi să cunoască calităţile hranei pe care o consumă şi să le aprecieze la justa lor valoare.

Fructele, legumele, pâinea sunt conductori purtători de viaţă, ea însăşi fiind întreţinută şi susţinută de impulsul care ne obligă să ne hrănim. Prisma nu creează lumina şi razele ei colorate, ea este doar mediul, intermediarul prin care raza de soare trebuie să treacă pentru a se descompune în şapte culori. Tot aşa, pâinea este suportul energiei cosmice care întreţine viaţa.

Este foarte adevărat că pâinea conţine toate elementele analizate de chimişti, dar esenţialul pentru creşterea şi menţinerea vieţii este format din alte elemente pe care ştiinţa actuală n-a ştiut încă să le descopere în aer şi în hrană! Ştiinţa adevărată, pozitivă din toate punctele de vedere, vine acum; ea le va aduce oamenilor lumină în privinţa tuturor acestor lucruri.

Enervarea, proasta-dispoziţie în timpul meselor sunt o adevărată otravă pe care sângele o răspândeşte în organism, intoxicând toate celulele.

Aşa cum am spus, omul raţional se abţine de la orice hrană când este nemulţumit sau enervat; în schimb, dacă totuşi mănâncă, este recomandat să nu mănânce mult când se află în această stare, pentru ca energia pe care o primeşte de la alimente să-l poată ajuta să-şi restabilească echilibrul.

Mulţi dintre oamenii din prezent, chiar instruiţi, nu cunosc atitudinea ce trebuie respectată pentru a se hrăni corect: niciun

gând rău, niciun sentiment negativ nu trebuie să vă preocupe mintea şi inima în timpul meselor. Îndepărtaţi din minte amintirea greşelilor comise de voi înşişi şi de ceilalţi. Dacă respectaţi aceste reguli, rezultatele bune pe care le veţi obţine se vor face simţite ani de zile pentru sănătatea voastră fizică şi pentru echilibrul vostru spiritual.

Dacă, atunci când mâncaţi, ascultaţi muzică, aceasta trebuie să fie veselă, nu gravă, nu supărătoare sau enervantă, ceea ce ar dăuna procesului nutriţiei. De altfel, faptul de a vă hrăni trebuie să fie el însuşi un fel de muzică, adică mesele trebuie să fie însoţite de un ritm raţional.

Cel care vrea să dobândească un caracter stabil, echilibrat, trebuie să aleagă o hrană simplă, curată, sănătoasă. Din experienţă şi prin intuiţie, fiecare om trebuie să determine alimentele cele mai potrivite organismului său şi care contribuie la dezvoltarea unui comportament bun.

Nutriţia se bazează pe legea iubirii. Nu veţi putea folosi pe deplin forţele unor alimente la care nu ţineţi şi, dacă acestea pătrund în organism, ies fără ca vreo celulă să beneficieze de întreaga viaţă pe care o conţin.

Fiţi conştienţi de gândurile şi sentimentele voastre în momentul primei înghiţituri şi la fel în momentul ultimei înghiţituri. Este o recomandare importantă. Preceptul care spune că trebuie să ne ridicăm de la masă înainte de a fi complet sătui este valabil atât din punct de vedere fizic, cât şi psihic. Dacă îl respectaţi, sănătatea voastră va fi mai bună şi vă veţi simţi bine-dispuşi în anturaj şi pentru munca pe care o faceţi.

Alimentele şi modul de a ne hrăni pot să amelioreze caracterul omului sau să-i dăuneze. Unele alimente sunt formate din elemente ale căror vibraţii sunt altruiste, gata pentru sacrificiul de sine. În primul rând, bobul de grâu, apoi secara, porumbul, fructele, legumele. Omul ar trebui să se hrănească de preferinţă cu aceste elemente. Hrana formată din carne nu se împacă cu scopul urmat prin învăţătura vieţii divine, din cauza radiaţiilor dăunătoare pe care le conţine. Fiecare persoană trebuie să experimenteze diferitele calităţi ale alimentelor cu care se hrăneşte şi să-şi adapteze alimentaţia în consecinţă.

Orice fiinţă este înzestrată cu un simţ special care îi sugerează hrana pe care trebuie s-o consume şi din care îşi va

lua elementele necesare fie pentru întărirea corpului, fie pentru elaborarea unei gândiri puternice, fie pentru formarea unui sentiment nobil şi elevat.

Aspectul apetisant al unor bucate, gustul savuros îi stârnesc omului dorinţa de consum necumpătat. Atunci, stomacul îngreunat stânjeneşte şi indispune. Dar este la fel de anormal să lipsim stomacul de hrana necesară.

O altă regulă de respectat este evitarea uniformităţii bucatelor. Variaţi alegerea lor, căci toate conţin energii deosebite ce îi sunt succesiv utile organismului.

Legea fundamentală ce trebuie respectată cu stricteţe este să mâncăm cu iubire, adică cu bună-dispoziţie şi cu un sentiment de recunoştinţă pentru binefacerile divine.

Aşadar, trebuie să învăţaţi să vă alimentaţi în aşa fel încât, fizic şi psihic, să obţineţi rezultatele pe care natura vie le-a stabilit pentru om. Aceste rezultate sunt forţa, viaţa şi sănătatea indispensabilă care să-i permită să se înalţe şi să se înnobileze tot mai mult.

VEGETARIANISMUL

Natura întreagă este impregnată de forţe dătătoare de viaţă, care se numesc *prana* şi cu care intrăm în contact cu ajutorul hranei, al aerului, al apei, al luminii etc. Un mic exemplu va fi de ajuns ca să demonstreze că prin hrană primim energii mai subtile decât forţele materiale care ne sunt date prin digestie. Când un om a făcut o muncă obositoare şi n-a mâncat de mult timp, este obosit, epuizat. Totuşi, la zece minute după ce a mâncat cu poftă, îşi simte forţa revenind şi are dispoziţie pentru reluarea lucrului. De unde provin aceste forţe? Digestia nu a avut timp să le producă. În acest caz, este clar că alte forţe şi-au făcut apariţia în timpul masticării. Să vedem ce s-a produs: nervii mici din cerul gurii, din gingii şi limbă au luat forţele dătătoare de viaţă şi subtile din hrană, care au fost trimise direct la sistemul nervos şi la organe. De aceea, este neapărat necesar să mestecăm îndelung, nu doar ca să facilităm munca stomacului, ci şi ca să acordăm timpul necesar cerului gurii, gingiilor şi limbii pentru a extrage mai mult din *prana* vitală ascunsă în hrană.

Această practică este valabilă şi pentru lichide. Când înghiţim apă, lapte etc., trebuie să bem lent, cu înghiţituri mici, astfel încât lichidul să rămână puţin timp în gură. Când înghiţim prea repede, utilizăm doar materia conţinută în hrana grosolană şi *prana* rămâne, în mare parte, neutilizată.

Suntem înconjuraţi de energii malefice şi benefice. Pe care le primim? Receptarea depinde de condiţia organismului nostru şi de starea noastră de conştiinţă. Universul este plin de energii, dar şi străbătut de vibraţii care transportă gândurile şi ideile unei lumi mai elevate.

Dacă, de exemplu, un om se găseşte într-o stare spirituală negativă, cu dorinţe de răzbunare, înclinaţie spre descurajare, devine receptiv la energiile vehiculate de vibraţiile negative. Ele pătrund atunci în el şi acţionează într-un mod distrugător asupra organismului. Din acest motiv, se recomandă ca el să îndepărteze, în timpul meselor, orice gând negativ, orice grijă şi orice discuţie, fiind benefic să cultive o dispoziţie veselă şi să se impregneze de sentimente de recunoştinţă şi iubire. Trebuie să gustăm hrana şi să ne gândim la ce mâncăm.

Hrănirea cu carne i-a conferit caracterului omului ceva animalic. Examinând mai îndeaproape acest obicei, putem să descoperim că provoacă multe rele omenirii.

Trebuie să înţelegem viaţa ca un tot, şi animalul căruia îi mâncăm carnea face şi el parte din acest tot. Animalul nu are acelaşi nivel de dezvoltare ca fiinţa omenească, iar carnea şi sângele lui dăunează dezvoltării noastre. Hrănirea cu carne nu este sănătoasă şi nu aduce nimic favorabil evoluţiei omului, căci vibraţiile ei au un caracter inferior. Găsim aici una dintre cauzele care favorizează tendinţa coborârii spre materie. Din acest motiv cei care se hrănesc cu carne de animale îşi pregătesc condiţii de viaţă care îi predispun la tot felul de boli şi afecţiuni.

Lumea invizibilă care ne observă şi ne călăuzeşte ne lasă libertate deplină în alegerea hranei, dar ne consideră răspunzători pentru orice încălcare a legilor vieţii.

Animalele ucise pentru carnea lor au o conştiinţă destul de dezvoltată şi au presentimentul morţii. Instinctul le previne cu privire la apropierea sfârşitului şi ele luptă până la ultima suflare.

În cursul acestei penibile rezistenţe, tulburarea, febra şi ura lor au o repercusiune nefastă asupra tuturor celulelor şi organismul lor întreg este invadat de otrăvuri violente.

Multe civilizaţii au dispărut deja sau sunt pe cale de dispariţie din cauza unei hrane bazate doar pe carne. Ele au fost şi sunt încă victimele unei intoxicaţii generalizate, produse prin alterarea cărnii moarte.

Unul dintre motivele degenerării şi dispariţiei rasei atlante a fost ingerarea exagerată de carne. Din aceeaşi cauză, omenirea actuală este expusă la un mare pericol şi acest abuz de carne provoacă afecţiuni dentare, tulburări digestive şi căderea părului. El contribuie la îngustarea pieptului şi împiedică o respiraţie normală.

În afara acestor deficienţe fiziologice şi acestor suferinţe care decurg de aici, omul carnivor nu-şi poate înălţa gândirea la sublim, nici nu poate să simtă vibraţiile interioare ale sufletului său, care l-ar orienta spre puritate şi înţelegerea infinitului.

Conştient de această decădere fiziologică şi spirituală, omul raţional trebuie să-şi înmulţească eforturile ca să devină în mod voit vegetarian şi frugivor. Să-şi asculte glasul interior, divinul din el, să renunţe definitiv la carne şi să se hrănească doar cu

cereale, legume şi fructe. Atunci, starea fizică i se va ameliora rapid şi evoluţia spirituală îi va fi mult uşurată.

Să fiţi convinşi că niciun medicament nu poate să elimine otrăvurile ce ajung în sânge ca urmare a consumului de carne. Vindecarea nu se poate obţine decât printr-o hrană vegetariană şi o respiraţie profundă şi ritmată.

Totuşi, absenţa cărnii din alimentaţie nu este de ajuns ca să dobândim o sănătate perfectă. Important este nu numai ce mâncăm, ci şi cum digerăm. Or, asimilarea alimentelor nu depinde doar de alegerea lor, nici de o masticaţie lentă, care, desigur, facilitează munca glandelor şi a muşchilor organelor de nutriţie, ci şi de o anumită stare de spirit.

Asemenea lui Hristos şi primilor creştini, înainte de fiecare masă, să-I mulţumim Atotputernicului pentru această hrană materială, fiind convinşi că ne domoleşte şi foamea interioară cu hrană spirituală, potrivită gradului nostru de dezvoltare, a cărei bază este întotdeauna iubirea.

Dacă omul nu este dispus să pună în practică aceste reguli de igienă alimentară şi spirituală, se expune la un dezechilibru fiziologic şi psihic care îi va afecta întregul organism.

Hrana realizează un proces foarte important. Ea este un stimulent puternic al vieţii. Este important să fie înţeleasă şi apreciată în mod corect, pentru ca viaţa să ne fie armonioasă şi sănătoasă. Stările noastre fizice şi psihice sunt în relaţie strânsă cu ceea ce mâncăm şi cu starea de spirit cu care venim la masă. Din fericire, mulţi dintre voi au înţeles asta şi aleg alimentele cele mai curate şi mai naturale. Au devenit vegetarieni. Hrănirea cu carne este improprie. Ea este sursa unui mare număr de boli şi afecţiuni. Dacă vom examina o bucată de carne la microscop, vom vedea mulţi bacili pe care îi conţine, precum şi reziduurile infecte pe care le lasă. Se spune că aceşti bacili mor la fierbere, dar, în realitate, unii rezistă chiar şi la 2.000°C.

Numeroşi savanţi fac cercetări pentru întinerirea celulelor. Această problemă depinde în mare parte de hrană.

Există principii care sunt valabile pentru toţi: să mâncăm încet, să avem gânduri calme şi concentrate, să evităm discuţiile când mâncăm, să mestecăm îndelung, să nu mâncăm prea mult şi să nu ne ridicăm chiar sătui de la masă, să sfârşim mesele mulţumind şi menţinând plăcerea şi recunoştinţa pentru ce am mâncat, simţind încă fineţea şi gustul hranei.

Este preferabil să urmăm un regim strict vegetarian nu din obligaţie, ci conştient şi în deplină cunoaştere, fără constrângere exterioară.

Alegerea alimentelor este o problemă personală, care depinde de gustul fiecăruia şi de ceea ce organismul său asimilează cel mai bine.

învăţătura Frăţiei Albe acordă o mare importanţă nu numai alegerii alimentelor, ci şi modului de a le consuma.

Atragem mai multă energie revigorantă, mai multă *prana* sau magnetism viu printr-o masticare adecvată, făcută cu calm şi cu mintea concentrată asupra gustului alimentelor.

O masticare insuficientă şi gânduri împrăştiate, într-o stare de nemulţumire sau de nervozitate, ne împiedică să asimilăm energiile din hrană necesare întăririi sistemului cerebral şi nervos. Când a ajuns în stomac, hrana este supusă unui alt fel de asimilare.

Digestia este completă când o mare cantitate de energie coboară de la creier spre organele digestive ca să le ajute în activitatea lor. De aici necesitatea (printr-o masticare potrivită) de a furniza sistemului cerebral şi nervos mai multe energii vitale, căci o mare parte din ele va fi brusc trimisă la stomac ca să-l susţină în activitatea de digestie. Fără o bună masticare, concentrată, calmă, făcută cu gust şi iubire, energia vitală nu este obţinută din hrană în cantitate suficientă, nici pentru creier, nici pentru sistemul nervos, nici pentru organele digestiei, cu consecinţe nefaste pe care, din păcate, nu toţi le cunoaştem.

Observând o persoană care mănâncă, ne putem face o idee atât despre gradul ei de dezvoltare spirituală şi morală, cât şi despre caracterul ei.

Dacă ne hrănim corect, conform legilor naturii înţelepte, suntem în stare să rezolvăm mai bine toate problemele vieţii.

ARTA SACRĂ A NUTRIŢIEI SPIRITUALE

Eu judec evoluţia omului după felul în care se hrăneşte.

Viaţa este o mare unitate, formată din multe faţete şi imagini. Lumea fizică, lumea sentimentelor şi cea a intelectului se întrepătrund, funcţiile lor se întâlnesc şi se completează. Nutriţia nu este nici ea doar un proces fizic, ci este activată, completată de sentimentele şi gândurile pe care omul le are în cursul meselor.

Dezvoltarea echilibrată a unei fiinţe umane cere cooperarea strânsă a unei conştiinţe luminate, a unor sentimente călduroase şi a unei voinţe puternice. La fel, o nutriţie corectă trebuie să pună la lucru gândirea, inima şi voinţa: gândirea percepe şi apreciază gustul, savoarea; inima simte satisfacţia foamei domolite; voinţa conduce şi controlează masticaţia potrivită.

Omul inteligent şi înzestrat cu gândire trebuie să se analizeze în toate manifestările şi să ştie clipă de clipă până unde se întinde activitatea raţiunii, a inimii şi a voinţei sale. El trebuie să acţioneze la fel faţă de nutriţie, care este un proces de primă importanţă. Numai cu ajutorul acestor analize reînnoite şi printr-o muncă inteligentă şi conştientă asupra lui însuşi poate să se schimbe din ce în ce mai mult în bine.

Există mai multe motive care împing omul să dorească să-şi îmbunătăţească felul de a se hrăni: dorinţa de a avea un corp sănătos, bine-dispus, eficient, cu un aspect armonios şi plăcut, dorinţa de a dobândi sau de a găsi forţa şi energia tinereţii, satisfacţia de a avea o gândire degajată, clară, eliberată de influenţele unei digestii proaste şi ale unui sânge impur, bucuria pe care o procură constanţa unui apetit normal care apreciază mâncarea bună şi, în fine, fericirea de a simţi regularitatea naturală, libertatea în funcţionarea organelor digestive.

Sănătatea corpului şi echilibrul minţii permit efectuarea unei munci bune în toate privinţele şi pe toate planurile. În general, hrana furnizează elementele necesare susţinerii vieţii organice, dar ea trebuie şi să contribuie la dezvoltarea unor calităţi superioare, psihice, spirituale, şi să înnobileze, să înalţe conştiinţa. Studiul şi practica unei nutriţii corecte ne pot permite să le dobândim.

Arta de a ne hrăni corect este, din păcate, încă puţin apreciată sau prost-înţeleasă. Sănătatea tot mai precară a oamenilor, dezechilibrul alarmant care se amplifică în viaţa contemporană vor obliga fiinţele raţionale să edifice modul de a se hrăni mai bine.

Există o legătură între felul de a ne hrăni şi muzicalitatea interioară a omului. Alimentele antiigienice, un mod incorect de a mânca au ca rezultate reducerea capacităţilor minţii şi pierderea armoniei interioare.

Iubirea înnobilează inima, luminează şi înalţă gândirea. Scriitorul, gânditorul care ajung la cel mai înalt grad de expresie ating poezia, muzica, şi atunci se naşte în ei adevărata rugăciune. A ne hrăni corect este şi un fel de muzică, mai puţin elevată, desigur, dar care contribuie totuşi la căutarea scopului suprem: unirea sufletului cu Totul.

Asa cum muzica bună educă şi armonizează firea omenească, o nutriţie echilibrată întăreşte şi ea calităţile pozitive ale fiinţei. De aceea, putem să judecăm evoluţia unui individ după felul în care se hrăneşte, după muzicalitatea cu care mănâncă.

Când vă pregătiţi prânzul, aşezaţi-vă la masa unde urmează să mâncaţi şi, exact înainte de a lua prima înghiţitură, inima să vă fie recunoscătoare, iar atunci alimentele cele mai simple, chiar puţin abundente, vă vor fi de zece ori mai profitabile decât hrana cea mai rafinată consumată într-o stare de tulburare sau de nemulţumire.

A mânca poate să fie un act instinctiv, mecanic sau un proces conştient şi chibzuit. Un mod corect de a ne hrăni, îmbinat cu o respiraţie profundă şi calmă, poate să reînnoiască, să reeduce şi chiar să întinerească omul. Prin aceleaşi mijloace, omul are capacitatea de a deveni mai bun pe toate planurile, de a-şi lărgi considerabil câmpul conştiinţei, de a păstra mai mult o vitalitate eficientă.

O relaţie strânsă există între procesul digestiv şi funcţiile creierului. Dacă stomacul este împiedicat în activitatea lui printr-o alimentaţie incorectă, pot să apară dureri de cap şi dezordine în gânduri. La fel de adevărat este şi că o minte tulburată poate să cauzeze lipsa poftei de mâncare. Da, din rutină, omul se hrăneşte inconştient, fără sprijinul gândirii calme şi concentrate la ce mănâncă, şi atunci este normal ca stomacul

să se revolte, deoarece nu dispune de toate condiţiile necesare îndeplinirii corecte a sarcinii sale.

Cea mai bună hrană constă în produsele de sezon: legume şi fructe proaspete. Este recomandat să mâncaţi fructele cu puţin înainte de masa propriu-zisă, căci fructele se digeră mai repede şi, dacă sunt consumate în acelaşi timp cu celelalte alimente, accelerează ieşirea acestora din stomac incomplet digerate. Dacă fructele sunt mâncate la sfârşit, atunci să fie consumate la treizeci-patruzeci de minute după masă.

Masa bună este cea pe care o consumăm când simţim că ne este foame şi pe care o terminăm înainte de a ne fi săturat. Opriţi-vă când simţiţi că mai puteţi mânca câteva înghiţituri; vă asiguraţi astfel o digestie bună şi vă puneţi în aplicare voinţa şi raţiunea într-un mod pozitiv. Starea de bine fizică şi mentală care va urma acestei experienţe vă va îndemna să continuaţi în acest fel, deosebit de igienic.

Dacă ne săturăm, dacă mâncăm până la saţietate, perturbăm procesul digestiv, ne întunecăm mintea şi gândirea. Aceasta se întâmplă pentru că o mai mare cantitate de sânge şi de energie cerebrală sunt atrase spre stomacul supraîncărcat, în consecinţă, pentru activităţile minţii rămân disponibile mai puţine forţe. Este o remarcă valabilă şi pentru oameni, şi pentru animale: saţietatea le stârneşte nevoia de a moţăi şi chiar de a dormi.

În ceea ce priveşte aplicarea regimului vegetarian, se poate stabili un tabel egal pentru toţi, fixând natura şi cantitatea alimentelor. Legat de această problemă există reguli, principii fundamentale şi vom expune câteva valabile pentru cei care doresc să-şi purifice trupul şi mintea, ca să acceadă la cultura nouă ce se instaurează pe pământ. Dar necesităţile organismului variază de la un individ la altul. Vârsta, profesia, clima, starea de sănătate, activitatea, consumul de energie, orele de trezire şi de culcare, locul în care se află locuinţa etc. sunt criterii de care se cuvine să ţinem cont.

De asemenea, trebuie să constatăm că orice uniformitate în viaţă este negativă, inclusiv cea a alimentaţiei. Natura înţeleaptă a prevăzut acest pericol şi de aceea dispunem de o atât de mare varietate de produse alimentare naturale, proaspete, sănătoase, cu gust plăcut, dar variat, din diferite anotimpuri. Însă această varietate trebuie să se realizeze la

diferitele mese, nu la aceeaşi, în cursul căreia combinarea a prea multe alimente este nerecomandabilă. De exemplu, produsele lactate nu se potrivesc cu fructele şi multe alte combinaţii sunt dăunătoare. Experienţa individuală şi sobrietatea sunt sfaturi bune pentru toată lumea.

Mâncaţi de preferinţă alimente pentru care aveţi dispoziţie şi pe care organismul le asimilează cel mai bine. Intuiţia vă sugerează întotdeauna nevoile corpului, care pot să varieze de la o zi la alta şi chiar de dimineaţa până seara. Totul în viaţă este mişcare şi mecanizarea ei înseamnă a-i tulbura legile. Alegerea alimentelor este, deci, o problemă personală.

Ambianţa locului în care mâncăm nu este nici ea indiferentă; trebuie să ne străduim s-o facem plăcută şi calmă. Din păcate, foarte mulţi oameni se hrănesc încă în mod inconştient şi dezordonat, cu gândul la treburile lor sau discutând cu însufleţire, fără să acorde atenţie gustului alimentelor, să le mestece corect şi să le înghită cu recunoştinţă. Acesta este semnul unei totale necunoaşteri a importanţei pe care trebuie s-o acordăm procesului vital al nutriţiei.

Omul de astăzi, în ciuda studiilor sale aprofundate în multe domenii, dintre care unele sunt de interes secundar în comparaţie cu cunoaşterea legilor vieţii, duce o existenţă dezechilibrată, nechibzuită şi incompletă.

O masă ideală este aceea pe care o luăm într-o atmosferă calmă, în linişte, în spirit de recunoştinţă, ca să putem profita de forţele cele mai elevate din alimente. Dacă împrejurările vă obligă să faceţi conversaţie, aceasta să fie plăcută, despre frumuseţea naturii, despre frumoasele lucruri dobândite în viaţa nouă etc., niciodată despre lucruri negative.

În general, este interzis să criticăm, să judecăm cu gândul sau cu vorba ceea ce este josnic, nefast sau deprimant, şi cu atât mai puţin omul nu trebuie s-o facă atunci când mănâncă. Există subiecte care pur şi simplu otrăvesc.

Indiferent de regimul ales, chiar cel mai strict vegetarianism, nu uitaţi că vă otrăviţi cu adevărat dacă, hrănindu-vă, sunteţi stăpâniţi de gânduri sau de sentimente negative.

Când vă aşezaţi la masă, reflectaţi o clipă la eforturile, îngrijirile şi suferinţele tuturor oamenilor, animalelor şi plantelor

mulţumită cărora hrana a putut să ajungă la voi, la câte forţe inteligente ale cerului şi ale pământului cooperează la menţinerea vieţii voastre!

Dacă luaţi un măr frumos, un fruct apetisant, gândiţi-vă la pomul care l-a format şi l-a ajutat să se coacă, la tot ce a contribuit la a-l face să devină atât de sănătos, atât de bun şi trimiteţi tuturor acestor slujitori un gând de recunoştinţă. Puteţi să fiţi atunci siguri că profitul obţinut dintr-un singur fruct mâncat în acea stare de spirit va fi mult superior celui pe care l-aţi putea avea consumând mai multe astfel de fructe în mod inconştient, mecanic, fără ajutorul gândului recunoscător.

Nu începeţi mesele fără a trimite un gând de mulţumire iubirii universale, veşnicul izvor al vieţii. Recunoştinţa omului, conştiinţa lui deschisă spre măreţia şi plenitudinea vieţii îi umplu inima şi sufletul de căldura revigorantă care face să crească în el tot ce e nobil, elevat şi veşnic. Când vă hrăniţi, aveţi respect şi veneraţie pentru binefacerile iubirii şi înţelepciunii divine. Veţi constata atunci că veţi simţi o bucurie şi o bună-dispoziţie permanentă, că veţi fi stăpâniţi de o fericire nouă.

Iubirea este izvorul mare şi veşnic al vieţii. Când întâlniţi fiinţa iubită, doriţi să beneficiaţi cât mai mult posibil de prezenţa ei. Cu un sentiment asemănător trebuie să luaţi fiecare înghiţitură de hrană. Mestecaţi-o calm şi conştient, ca să obţineţi de la ea cele mai bune energii utile vieţii voastre.

Procesul de nutriţie nu este încă nici bine studiat, nici bine înţeles. De altfel, aşa stau lucrurile pentru toate celelalte activităţi referitoare la viaţa omului. Se cuvine, deci, să ducem o existenţă fizică şi spirituală echilibrată, ascendentă şi să studiem fără odihnă legile şi metodele experimentate ce pot să ducă la o cultură nouă, la o viaţă nouă. Multe dintre problemele puse omului pe pământ sunt nerezolvate, dar rămân presante. Fiecare are datoria s-o determine pe cea pe care trebuie s-o rezolve cu prioritate, înainte de a se înhăma la toate celelalte care îl aşteaptă pe drumul propriei perfecţionări. Omul de astăzi are de ce să se ocupe; vastă e oferta supusă alegerii sale când este vorba să dea sens şi scop vieţii sale!

Vegetarianul adevărat trebuie să îndeplinească trei condiţii: hrană, gânduri şi spirit. A gândi şi a vorbi negativ despre aproapele tău este la fel de nefast ca a consuma carne. Un astfel de om nu este încă vegetarian adevărat nici în lumea

spirituală, nici în mintea şi sufletul lui, chiar dacă a adoptat un regim vegetarian pe plan fizic.

Cel ce doreşte să devină cetăţean util al cerului nou şi al pământului nou, atât de pline de bogăţii şi de frumuseţe, trebuie să înveţe să se hrănească, să gândească, să simtă corect şi să respire corect. Inima voastră să vă fie, deci, plină de recunoştinţă şi de iubire pentru izvorul universal al marii vieţi, care a dăruit fiinţei omeneşti această şcoală incomparabilă de curăţare şi de perfecţionare care este pământul. Cu un astfel de sentiment, veţi fi ajutaţi să manifestaţi cele mai bune posibilităţi aşezate în germene în sufletul, inima şi mintea voastră.

Iubirea este metoda perfectă de purificare. Faceţi din iubire baza cea mai solidă a vieţii voastre. Ea vă va învăţa să vă hrăniţi corect, eficient, pe toate planurile, fizic, spiritual şi divin, şi să trăiţi frăţeşte, în plenitudine, abundenţă şi bucurie.

OMUL DEVINE CEEA CE MĂNÂNCĂ

Există două legi importante privind nutriţia:

- fiecare fiinţă consumă hrana care îi este oferită în funcţie de gradul de evoluţie;

- omul primeşte calităţile proprii alimentaţiei sale.

Când este artificială, hrana provoacă sentimente neliniştitoare. Numai o alimentaţie sănătoasă şi naturală aduce bucurie, plăcere şi sănătate.

Alimentele pline de vitalitate şi de lumină sunt cele mai bune pentru susţinerea organismului cu cantităţi mici. Cele care nu conţin lumină nu sunt nutritive. Deoarece nu cunosc calităţile alimentelor, oamenii se înşală uneori crezând că, pentru susţinerea propriului organism, le este necesară o cantitate mare de hrană.

Hrana sănătoasă trebuie să fie digerată de stomac într-o oră şi jumătate, altfel este dăunătoare sănătăţii.

Ca să aflaţi care este cea mai bună hrană pentru voi, fiţi atenţi la efectele pe care le produce asupra gândurilor, sentimentelor şi acţiunilor voastre. Dacă generează o slăbire a activităţii mentale, înseamnă că nu este igienică. Ca să fie cu adevărat raţional, omul trebuie să ştie care sunt cele mai profitabile alimente pentru el. Înainte de a ajunge la această cunoaştere, este obligat să treacă prin multe experienţe.

Este esenţial pentru părinţi să ştie ce hrană trebuie să le dea copiilor luni, marţi etc., pentru că ceea ce mănâncă şi felul în care mănâncă formează personalitatea şi generează destinul oamenilor. Omul devine ceea ce mănâncă. Să luăm, de exemplu, un om foarte cultivat şi să-i dăm hrana cea mai grosolană; îi schimbăm astfel viaţa. Să hrănim apoi un om grosolan cu alimentele cele mai sănătoase şi luminoase şi, în zece ani, îi vom modifica viaţa. De aceea, fiecare om, fiecare popor, fiecare societate trebuie să aleagă alimentele cele mai potrivite în vederea obţinerii rezultatelor celor mai pozitive.

Natura vie a determinat pentru fiecare hrana cea mai adaptată. Pentru om, este vorba de o hrană vegetală, proaspătă şi pură, care se strică greu.

Bucatele actuale nu sunt naturale. Ele au deviat de la legile armonioase ale naturii şi, în consecinţă, provoacă tot felul de suferinţe şi boli.

Există două feluri de procese în natură, care se manifestă în două feluri de celule. Primele sunt de origine divină şi slujesc la generarea vieţii, de la cele mai mici organisme până la om. Celelalte, care nu au aceeaşi origine divină, nu pot să dea viaţă, ci distrug, produc contradicţii, boli etc. Aşadar, cel care foloseşte o hrană formată din celulele care aparţin vieţii va deveni nemuritor, va trece de la o viaţă la alta, de la o slavă la alta. În schimb, cel care consumă hrană formată din al doilea tip de celule îşi va pierde viaţa şi va trebui să treacă prin multe contradicţii şi necazuri.

Există metode care arată cum se profită de lumina din alimente. Indispoziţiile de care suferă oamenii sunt deseori cauza unui întreg şir de combinaţii anormale generate de recepţionarea neregulată a luminii. Cu alte cuvinte, există o diferenţă în cantitatea de lumină conţinută în interiorul alimentelor şi de aceea unele dintre ele exercită o influenţă binefăcătoare asupra organismului omului, în timp ce altele au o influenţă defavorabilă, care generează după aceea tot felul de indispoziţii.

Ca să fie sănătos, omul trebuie să consume alimente pline de lumină corespunzând nevoilor specifice ale propriului organism.

Oamenii îndrumaţi de medici aleg deseori diferite diete. De exemplu, medicii ne recomandă să bem suc de grâu, dar nu ştiu ce este cu adevărat ascuns în sucul de grâu şi cui trebuie să fie recomandat. Numai cel care are în organism o dispoziţie asemănătoare cu aceea din sucul de grâu poate să-l bea în mod benefic. Dacă mâncaţi ovăz, praz sau orice alt aliment, trebuie să aveţi în voi dispoziţia care corespunde energiei ovăzului, prazului etc. Tocmai în cunoaşterea acestei legi constă partea interioară a nutriţiei. Toţi trebuie s-o ştiţi şi s-o aplicaţi în viaţă, altfel veţi întâmpina mereu dificultăţi.

Astfel, igiena vieţii trebuie să înceapă prin utilizarea corectă a luminii înmagazinate în plante şi fructe. Dacă lumina primită prin intermediul vegetalelor nu poate să fie transformată în energie vie şi dinamică, se zice că hrana nu este bine asimilată, adică între această hrană şi organism nu există conformitate.

Igieniştii şi fiziologii de astăzi recomandă alimente care nu corespund scopului urmărit. Unii prescriu un regim cu carne, alţii, un regim vegetarian, dar, uneori, unele uleiuri strică chiar

şi hrana vegetariană, astfel încât poate să deranjeze stomacul. Ca să evite toate acestea, oamenii trebuie să consume hrana cea mai sănătoasă şi cea mai apropiată de natură. Este una dintre problemele la care fiecare trebuie să reflecteze. Nu este vorba doar despre a citi cărţi pe acest subiect, ci şi ca fiecare om, prin el însuşi, să descopere hrana care i se potriveşte. Pentru alegerea hranei, natura i-a dăruit omului instinctul, un sentiment interior care îi permite să descopere ce-i corespunde. Dacă se lasă îndrumat atât de acest sentiment, cât şi de natura vie, rămânând conştient de drumul lui spre divin, nu doar va şti să rezolve problema hranei, ci va şi înţelege cu certitudine ce gen de viaţă trebuie să ducă şi mai ales cum trebuie să trăiască.

Fiecare om poate să-şi dezvolte capacitatea de a recunoaşte hrana care i se potriveşte cel mai bine organismului. Când descoperă această hrană, poate să contribuie în mod activ la buna derulare a evoluţiei sale fizice, precum şi mentale, sentimentale şi spirituale.

Nu este vorba doar de a potoli foamea, ci şi de a contribui prin nutriţie la evoluţia întregii fiinţe.

Dacă vreţi să deveniţi frumoşi, mâncaţi mazăre. Dacă mâncaţi fasole, veţi deveni puternici, căci ea dezvoltă fermitatea.

Dacă vreţi să profitaţi de bogăţia conţinută în fasole, preparaţi-o fără s-o asezonaţi. Fierbeţi-o în apă curată, cu o jumătate de ceapă, fără să puneţi ulei. Când s-a fiert, adăugaţi puţină sare.

Semănaţi fasolea pe terenuri curate, expuse la soare.

Mâncaţi spanac şi urzici, şi părul vă va deveni mai negru.

Laptele de vacă îi este necesar organismului copilului, dar, dacă omul bea toată viaţa doar lapte, va rămâne în urmă cu dezvoltarea, mai ales la nivel intelectual.

A existat un timp în care pământul semăna cu un rai. Vegetaţia era foarte bogată, existau mii de fructe şi oamenii mâncau doar fructe. Dar a urmat o perioadă glaciară, provocată de fenomene fizice, şi fertilitatea pământului s-a redus. Oamenii au început atunci să mănânce carne, nu numai să vâneze animale, ci să se şi omoare unii pe alţii şi să se mănânce între ei. Reţineţi că viitorul omului este determinat de hrana pe care o consumă. Cu cât ea este mai pură şi mai sănătoasă, cu atât viitorul omului e mai luminos. De aceea, înainte de a fi

consumate, alimentele trebuie să fie purificate de otrăvurile care provin din pământ şi de la animale. Nicio modalitate fizică sau chimică nu poate să purifice hrana de otrăvurile psihice, doar gândurile şi sentimentele omului o pot face.

Carnea conţine cele mai multe otrăvuri psihice. Teama pe care o simt animalele înainte de a fi ucise înmulţeşte în organismul lor otrăvurile respective. Apoi, mâncând acea carne, oamenii primesc acele otrăvuri şi se simt deprimaţi. În acest moment, vegetalele reprezintă hrana cea mai pură şi igienică.

Omul este format, elaborat din hrana pe care o consumă. Această lege este valabilă atât pentru lumea fizică, cât şi pentru lumea spirituală. Nu este, deci, posibil ca sângele de animal sau de om, vărsat prin violenţă, să nu producă consecinţe rele pentru om. Aceasta este una dintre legile dure şi irevocabile ale naturii. Când consumă carne, omul primeşte în el răul care provine din sângele vărsat prin violenţă. Cel ce nu poate să renunţe la carne nu poate refuza răul. De aceea, se poate spune că cel care nu a intrat încă în starea de conştiinţă a lumii cauzale nu poate să fie un adevărat vegetarian.

Omul a deviat de la metoda corectă de alimentaţie. Dumnezeu a stabilit pentru el fructele, dar omul a încălcat această regulă.

În funcţie de hrana pe care o consumă, oamenii se pot împărţi în două categorii: vegetarieni şi cei care consumă carne. Există vegetarieni din naştere, dar şi alţii care au devenit aşa după zece sau douăzeci de ani. Când facem comparaţie între vegetarieni şi cei care consumă carne, îi luăm în considerare doar pe cei din naştere. Conform studiilor mele de frenologie, am observat că, la vegetarieni, capul e mai lung şi mai îngust, în timp ce la cei care consumă carne este mai lat şi mai scurt. În general, capul celor care consumă carne este mai lat în dreptul urechilor. Aceasta înseamnă că forţele distrugătoare din ei sunt foarte dezvoltate. Aşadar, hrana influenţează viaţa fizică, spirituală şi mentală a omului.

O persoană este vegetariană, dar este atrasă de peşte? De ce? Pentru că peştii au o forţă magnetică deosebită de care organismul omului are nevoie. Aceeaşi forţă magnetică se găseşte în plante, dar într-o cantitate mai mare. La nevoie, omul poate să mănânce peşte, nu e nimic criminal în asta.

Trebuie să ştim că fiecare fruct al lui Dumnezeu are menirea lui. Aşadar, dacă mâncăm mere, primim o anumită calitate, dacă mâncăm pere, altă calitate. Fructele alungite reprezintă inteligenţa, cele sferice, rotunde, sentimentele.

Cartofii îi dau o singură calitate omului, îl fac să fie satisfăcut, să se mulţumească cu puţin. Merele îi transmit organismului omenesc calităţi precum blândeţea, bunătatea, indulgenţa. Faţa capătă o anumită prospeţime. Dacă vreţi să deveniţi plăcuţi, amabili, mâncaţi struguri.

Faptul că hrana influenţează caracterul omului este o realitate.

Când sunteţi prost-dispuşi, faceţi această experienţă: luaţi o jumătate de kilogram de cireşe bune şi ieşiţi afară pe la zece dimineaţa, întoarceţi-vă cu faţa spre soare şi începeţi să mâncaţi cireşele cu răbdare. Mâncaţi-le într-o oră. După o jumătate de oră, veţi observa o schimbare a stării de spirit, a dispoziţiei interioare. Acesta este rezultatul obţinut mâncând cireşe.

Copiii încă mici trebuie să trăiască în cele mai bune condiţii, adică trebuie hrăniţi cu fructe.

Dacă un copil e anemic, daţi-i pere; dacă e puţintel grosolan, daţi-i mere; dacă n-are sentimente nobile, daţi-i cireşe, care îi reglează şi stomacul. Pepenele verde, coarna, dovleacul reglează stomacul. În principiu, fructele dezvoltă sentimente nobile, dar nu trebuie să mâncăm prea multe, ca să nu supraîncărcăm stomacul.

Mâncaţi întotdeauna fructe proaspete. Mâncaţi-le lent, ca să profitaţi de sucurile lor vitale. Odată primite de organism, vor provoca în voi o reacţie puternică spre o viaţă nouă.

Cireşele reprezintă un simbol în natură. Cireşele roşii, ca şi celelalte fructe roşii, provin din rai.

Dacă aveţi plămânii slabi, mâncaţi struguri. Ei vindecă plămânii.

Ce ne aduce bun coarna? Dacă sunteţi nişte oameni lipsiţi de caracter şi desfrânaţi, mâncând în mod conştient coarne, obţineţi un caracter mai ferm şi rezistent. Coarnele aduc fier în sânge.

Cel care doreşte să-şi dezvolte gândirea trebuie să mănânce lămâi. Apaticul trebuie să consume în fiecare dimineaţă o bucată de lămâie ca să stabilească un contact

pozitiv cu forţele care acţionează în el. Aciditatea lămâii împinge omul la activitate.

Pâinea ne este dăruită ca o binecuvântare. Dacă nu aveţi dinţii stricaţi, mâncaţi grâu crud, căci nu este necesar să fie măcinat şi copt. După părerea mea, grâul fiert este mai nutritiv decât pâinea. Măcinat şi copt în cuptor, grâul îşi pierde o parte din valoarea nutritivă.

Cineva mi-a zis: „Sunt neurastenic”. I-am răspuns: „Mănâncă mazăre”. Altul mi-a zis: „Sufăr de ipohondrie”. „Mănâncă grâu!” Obişnuim să spunem despre alţii că sunt foarte iritabili. Să le dăm porumb! O persoană nu-şi îndeplineşte obligaţiile; daţi-i secară! în secară există ceva ideal: ea creşte înaltă. Pătrunzând în organism, creează un ideal înalt.

Dacă un bolnav va mânca plin de recunoştinţă, fiind conştient că Dumnezeu îl îngrijeşte, se va vindeca într-o lună.

Nervosul să mănânce usturoi ca să se calmeze.

Dacă sunteţi anemici, mâncaţi castraveţi!

Sucul de struguri uşurează digestia.

Dacă sunteţi bolnavi sau prost-dispuşi, mâncaţi o pară savurându-i gustul. Când vă pătrunde în stomac, para va genera o schimbare în sentimentele voastre. Aceasta se poate face şi cu zahăr şi apă curată. Luaţi o cană cu apă fiartă, puneţi în ea o felie de lămâie, o jumătate de bucăţică de zahăr şi beţi. Indispoziţia vă va dispărea imediat.

Nu mâncaţi niciodată ceva ce nu vă place! Dacă vă duceţi la un bolnav, duceţi-i numai ce-i place.

Omul este obligat să postească cel puţin o dată pe lună, ca să-i ofere puţină odihnă stomacului. În douăzeci şi patru de ore de post conştient, celulele corpului pot să se regenereze.

Postul este pentru bolnavi şi pentru păcătoşi, nu pentru oamenii sănătoşi şi virtuoşi. Doar omul bolnav poate să fie vindecat prin post. Omul sănătos trebuie să mănânce fără să depăşească măsura. Dacă mănâncă prea mult, se abate de la legile alimentaţiei corecte şi mai târziu va fi nevoit să postească.

Dacă vreţi ca un bolnav să se vindece repede, nu-i daţi nimic să mănânce. Lăsaţi bolnavul fără hrană, ca să treziţi în el un impuls pentru viaţă.

E mai bine să n-aveţi ce mânca decât să mâncaţi fără iubire. Învăţaţi întâi să iubiţi pâinea, şi apoi începeţi să mâncaţi. Învăţaţi întâi să iubiţi apa, şi apoi începeţi să beţi.

Mulţi oameni consumă o mare cantitate de ardei iute. Acesta este bun pentru febră, dar nu este recomandat pentru cei care n-au febră. La fel în cazul alimentelor prea dulci sau prea acre.

Ca să fiţi sănătoşi, trebuie să evitaţi amestecarea alimentelor.

Înainte de a mânca din nou, trebuie aşteptat să se digere hrana precedentă.

Nu este bine să consumăm o hrană prea caldă sau prea rece. Urmaţi această regulă, şi veţi fi sănătoşi, activi şi fermi.

Este important ca alimentele să fie proaspete, altfel produc otrăvuri care distrug organismul. Deoarece nu respectă igiena alimentaţiei sănătoase, oamenii devin nemulţumiţi, nervoşi şi stresaţi.

Este preferabil să nu puneţi prea multă sare în mâncarea pe care o gătiţi. Dacă cineva are nevoie de mai multă sare, poate să-şi pună apoi în farfurie. Apa este purtătoare de viaţă, nu şi sarea.

Eu sunt împotriva conservării alimentelor; ea arată o degenerare a omenirii şi generează boli.

Cât timp vă trebuie ca să vă hrăniţi? Dacă sunteţi persoane expeditive, veţi avea nevoie de 10-l5 minute. Dacă sunteţi aristocraţi, de 45 de minute, şi nici o oră n-ar fi prea mult.

Când ne hrănim în mod conştient, învăţăm să captăm energiile pozitive, constructive, din pâine şi să ne eliberăm de energiile negative rămase în ea.

Pentru a stabili un contact cu lumea divină prin hrană, omul trebuie să mănânce simţind iubire şi recunoştinţă. În aceasta constă filosofia alimentaţiei iniţiatice.

Pentru un discipol, hrana trebuie să devină o legătură vie între el şi Dumnezeu.

Important este ca, mâncând, omul să aibă un sentiment de mulţumire faţă de Dumnezeu, faţă de sursa vieţii.

Vă întrebaţi de câte ori pe zi trebuie să mâncaţi? De câte ori doriţi. De trei, cinci sau chiar de zece ori, începând cu momentul în care, de fiecare dată, vă îndreptaţi gândurile spre cer şi îi mulţumiţi lui Dumnezeu pentru hrana oferită. După părerea mea, omul nu trebuie să mănânce mult. Are nevoie de puţină hrană, ce trebuie să fie digerată în întregime de stomac. Când ne aşezăm la masă, trebuie să fim bine-dispuşi, calmi,

liniştiţi, să mâncăm încet şi să avem grijă să mestecăm bine. Asta ar putea dura mult; nu trebuie să ne grăbim.

Este bine că omul se hrăneşte, dar este oare important să ştie în ce moment şi ce alimente trebuie să mănânce? Trebuie să mâncăm când ne este foame. Dacă nu vă este foame, nu mâncaţi! Foamea este cel mai bun prieten al omului, dar, în acelaşi timp, şi cel mai mare duşman, depinde doar de om.

Dacă mestecaţi în partea stângă, veţi deveni foarte sensibili; dacă mestecaţi în partea dreaptă, vă veţi dezvolta inteligenţa. Dar, pentru ca gândurile şi sentimentele să fie echilibrate şi să vă găsiţi liniştea interioară, mestecaţi alternativ în partea stângă şi în partea dreaptă.

Cu ocazia unei boli şi după vindecare, omul are nevoie de o hrană specifică. De exemplu, dacă a avut febră, doreşte în general să mănânce ceva acru.

Cel care vrea să fie sănătos nu trebuie să mănânce ceapă prăjită. Numai cei care suferă de o boală de piept pot s-o mănânce ca remediu.

Cel care vrea să fie sănătos trebuie să mănânce hrană preparată de cineva care îl iubeşte.

Castraveţii produc un efect bun asupra sistemului nervos, dar trebuie mâncaţi până la amiază. Consumaţi seara, au un efect rău asupra stomacului.

Când mâncăm, este bine să ascultăm muzică. Ea trebuie să fie veselă, nu zbânţuită. Muzica zbânţuită sau tristă stânjeneşte ritmul alimentaţiei.

Omul trebuie să se comporte faţă de alimentaţie ca faţă de un act sfânt.

O NUTRIŢIE NOUĂ PENTRU UN OM NOU

Nutriţia constituie unul dintre procesele la care sunt supuse toate fiinţele vii, dar puţine dintre acestea ştiu să se hrănească în mod corect. Nici omul, fiinţa perfectă de pe pământ, nu se alimentează corespunzător. El nu mestecă îndeajuns alimentele şi le înghite fără să le ţină destul în gură ca să-i permită limbii să absoarbă din ele energia vitală cea mai rafinată, cea mai spirituală. Această energie este transmisă de la limbă la creier şi de acolo la inimă. Ea nu poate fi asimilată în alt fel. Partea fizică a hranei, bine mestecată, trece prin stomac şi urmează procesul unei digestii sănătoase.

Dacă vrem să obţinem din hrană maximum din forţele diverse pe care le conţine, trebuie, când mâncăm, să fim bine-dispuşi, eliberaţi de griji şi de necazuri, să ne bucurăm de ce mâncăm şi să ne concentrăm asupra gustului.

Ridicaţi-vă de la masă fără să vă fi săturat complet; a nu fi sătui este o regulă importantă.

În acest fel, energia cerebrală nu va fi folosită în întregime pentru digestie, va rămâne o anumită cantitate disponibilă pentru alte activităţi.

Ca să aduceţi în organism energia necesară muncii fizice sau spirituale, hrăniţi-vă cu alimente proaspete, cât mai naturale posibil şi conţinând proprietăţile luminii şi căldurii solare, ale aerului şi ale apei. Rămâneţi în legătură cu duhurile înalte ale lumii spirituale, cu duhurile bune ale aerului, adică suflul divin, printr-o respiraţie corectă şi profundă, cu duhurile magnetismului apei, cu cele ale pâinii, de unde vin binefacerile vieţii. Lumina, aerul, apa şi hrana pură nu vă înşală niciodată.

Cauza greşelilor, a slăbiciunilor voastre se găseşte în voi, în existenţa voastră nechibzuită.

Fiecare stomac are timpul lui specific propice pentru a primi bine hrana şi, din experienţă, omul poate ajunge să cunoască momentul (ce poate să varieze) cel mai favorabil ca să se hrănească, precum şi cantitatea corespunzătoare vârstei sale, dezvoltării personale, influenţei planetelor, diferitelor zile ale săptămânii etc.

În acest moment, natura foloseşte un anumit fel de nutriţie, dar va veni ziua în care va aplica alte reguli, care vor decurge din evoluţia fiinţelor.

Se poate observa că în organism există deja diferite metode. De exemplu, plămânii, stomacul şi creierul nu se hrănesc în acelaşi fel. Plămânii primesc aerul, dar nu pot să mestece; stomacul nu poate să respire, dar transformă alimentele... Înainte de a ajunge în stomac, hrana trece prin mai multe procese succesive: este mărunţită, mestecată, înghiţită şi digerată. Prin această înlănţuire, natura urmăreşte să îndeplinească o muncă educativă asupra voinţei omului şi să-l îndemne să-şi controleze simţurile.

După felul în care au loc nutriţia şi digestia omului, putem constata gradul conştiinţei sale şi felul în care îşi stăpâneşte funcţiile corpului.

Modul în care oamenii de astăzi îşi prepară alimentele este foarte departe de cel cerut de natură şi, din această cauză, ei sunt expuşi la diferite suferinţe şi boli. După ce se vor întoarce din nou la natura raţională şi se vor supune legilor şi metodelor ei, vor putea să regăsească o viaţă plină şi sănătoasă, precum şi un comportament vesel.

În aer se găseşte hrană pentru milioane de oameni! într-o zi, veţi învăţa şi voi să materializaţi hrana conţinută în aer, dar această ştiinţă va fi rezervată oamenilor mai avansaţi din viitor. Hristos avea această ştiinţă, deoarece cu cinci pâini şi doi peşti a reuşit să sature cinci mii de oameni şi cu ce a rămas au fost umplute douăsprezece coşuri! De unde provenea acea hrană? Din aer! Hristos cunoştea legea şi cele cinci pâini s-au înmulţit. Veţi spune: „Hristos putea să facă asta”. Vă voi răspunde că trăia conform legii iubirii, înţelepciunii şi adevărului şi că oricine trăieşte după această lege poate să săvârşească lucruri asemănătoare.

Oamenii de azi trebuie să înveţe arta de a se hrăni cu calm, concentrare şi recunoştinţă şi să reflecteze la lumina şi la energia solară condensată în alimentele naturale, în fructe şi vegetale.

Elementele necesare plantelor vin şi ele de sus. Ele captează şi transformă lumina şi căldura trimisă de soare pe pământ. Ele elaborează alte energii prin rădăcini şi organizează totul ca să-şi susţină viaţa şi să-şi îndeplinească sarcinile. Putem compara plantele cu nişte laboratoare care elaborează produsele necesare subzistenţei lor şi existenţei oamenilor. Şi cu câtă măiestrie o fac, cu ce integritate le dăruiesc! în prezent,

plantele sunt fiinţele cele mai pure de pe pământ. Cărui fapt i se datorează asta? Iubirii celui care îmbrăţişează întregul univers, a celui care ne-a trimis pe pământ ca să ne corectăm şi să ne perfecţionăm. Plantele împărtăşesc această iubire şi, de exemplu, unele pot să se ataşeze de vreo persoană în aşa măsură încât să piară, să se usuce când persoana moare.

Fructele sunt o hrană solară, căci în ele sunt concentrate razele soarelui.

Hrănirea nu este un proces mecanic, aşa cum cred unii. O nutriţie corectă înseamnă să construim în organismul nostru ceva nou, mai sănătos, mai bun. Latura fizică a omului trebuie să devină o asociată eficientă pentru partea spirituală din el.

La oamenii de astăzi, multe suferinţe şi insuccese provin din modul incorect în care se hrănesc. Ei mănâncă maşinal, cu gândurile la cu totul altceva decât la actul important pe care îl realizează, totuşi atât de strâns legat de buna funcţionare a organismului, şi fără să mulţumească pentru binefacerea acordată. Vreţi să vă bucuraţi de o sănătate satisfăcătoare? Aveţi grijă ca gândurile voastre să însoţească buna mestecare prelungită, în general, un om sănătos se distinge prin coordonarea şi continuitatea proceselor organice şi spirituale. Gândirea, respiraţia şi nutriţia sunt legate între ele.

Fiinţele din lumea superioară observă felul în care omul mănâncă. Dacă mănâncă repede, fără să mestece îndeajuns, dacă are gândul în altă parte, au despre el o părere aparte. Ştiu că sarcinile acelui om nu vor fi bine executate. Dar, dacă văd o fiinţă mâncând cu concentrare şi cu un sentiment de recunoştinţă, sunt gata s-o ajute în tot ce întreprinde.

Există multe lucrări despre nutriţie, dar, în general, ele sunt foarte departe de legile naturii. Credeţi că ea ar fi de acord cu felul în care îşi prepară hrana oamenii din ziua de azi? Natura a creat o varietate atât de mare de alimente sănătoase, provenind din grădini şi ogoare, încât pot fi satisfăcute toate gusturile şi toate nevoile alimentare. Dar oamenii, moştenind obiceiurile greşite din trecut, au gustul corupt şi denaturat. Ei prăjesc, fierb abuziv alimentele, le asezonează în exces şi, în loc să le ofere forţă, energie şi bună-dispoziţie, alimentaţia lor devine dăunătoare.

După ce aţi mâncat cartofi prăjiţi, nu beţi niciodată nimic, nici cald, nici rece. Înainte de a începe masa, puteţi să beţi apă;

după aceea, nu este permis; nici în timpul mesei. Nerespectarea acestor reguli provoacă stări negative, neplăcute.

Gândurile curate, elevate constituie şi ele o hrană rafinată care contribuie la sănătatea corpului şi lumina minţii. În Sfintele Scripturi se spune că „omul nu trăieşte doar cu pâine, ci şi cu fiecare cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu”. Forţa fiinţei constă în gândirea sa curată, în sentimentele sale nobile şi în unirea interioară cu centrul vieţii, cu Dumnezeu. Şi, fără asta, orice hrană fizică pe care omul o consumă nu l-ar putea împiedica să fie asaltat de energii negative şi să se istovească. „Cuvântul divin” este „pâinea vie” despre care ne vorbeşte Hristos şi pe care ne-o oferă ca să ne hrănim cu ea.

Un sânge impur este rezultatul unei hrane greşite, al îngrijorării, nervozităţii, lipsei de credinţă. „Viaţa nouă” înseamnă studiul vieţii după legile naturii şi ducerea unei existenţe luminate, raţionale, sănătoase fizic şi spiritual.

SFATURI PENTRU O ALIMENTAŢIE SĂNĂTOASĂ

„Nutriţia este un fel de muzică specifică de care depinde sănătatea omului”.

Nutriţia este legată de sistemul nervos simpatic şi condiţionează calitatea simţurilor. Omul care ştie să se hrănească corect aparţine unei culturi mai elevate, beneficiază de o gândire limpede. Cel care nu se hrăneşte corect devine nervos, irascibil, din cauza slăbirii sistemului neurosimpatic.

Dacă vreţi să aveţi o minte trează şi limpede, plămâni sănătoşi, un stomac care să funcţioneze perfect, trebuie să alegeţi o hrană adecvată. Cea mai bună hrană este cea simplă şi, în acelaşi timp, cea mai puţin costisitoare. Fiecare om trebuie să caute hrana care se potriveşte organismului său propriu şi care oferă cele mai bune rezultate. Un simţ interior îi sugerează omului clipă de clipă ce trebuie să mănânce, în funcţie de nevoile momentului, şi trebuie, deci, să fie îndeajuns de atent ca să capteze această inspiraţie.

Hrana trebuie să fie proaspătă şi curată. Fructele trebuie să fie bine spălate cu apă caldă. Mâncaţi moderat, atunci când trebuie; abţineţi-vă de la carne. Cel ce vrea să intre în cea de-a şasea rasă, rasa iubirii, trebuie, din convingere profundă şi idealistă, să renunţe la hrănirea cu carne, ştiind că ea este în dezacord cu legile divine ale iubirii şi ale înţelepciunii.

Omul trebuie să-şi recreeze organismul. Dacă nu poate, va păstra încă mult timp tendinţe, impulsuri animalice. E de observat că animalele ierbivore sunt, în general, mai blânde decât carnivorele. Hrănirea cu carne introduce în corpul omului elemente negative de care cu greu poate să se debaraseze şi care se repercutează asupra vieţii sale fizice şi psihice, împiedicând omul în procesul de evoluţie. Ştiind aceasta, omul trebuie să vegheze la păstrarea purităţii sângelui său, condiţie a sănătăţii trupului şi minţii.

Pe măsură ce creşte ameliorarea sa spirituală, hrana omului trebuie şi ea să devină mai curată, mai rafinată. O fiinţă care persistă să se hrănească după obiceiurile proaste ale strămoşilor nu poate să progreseze.

Unele animale şi îndeosebi mamiferele au o conştiinţă în curs de trezire şi dezvoltare. Ele au o dorinţă puternică de a trăi

şi, în consecinţă, întreaga lor energie este concentrată asupra gândului de a se hrăni. După ce îşi satisfac această nevoie, adorm... Omul, ucigându-le, face să se nască în ele stări de teroare neputincioasă şi de ură care le impregnează carnea, trecând după aceea, prin intermediul cărnii consumate, în organismul omului. Aceste elemente nocive sunt o adevărată otravă.

Mai multe civilizaţii, îndeosebi rasa atlantă, au dispărut din cauza hrănirii improprii cu carne. Cultura din zilele noastre este condamnată să dispară din acelaşi motiv. Mii de fiinţe sunt victime ale războaielor, ale sentimentelor de violenţă care domnesc în lume. Această violenţă generează condiţii proaste pentru dezvoltarea omenirii şi întreţine teama, animozitatea, ura, întârziind astfel apariţia unei înţelegeri mai frăţeşti între oameni şi naţiuni.

Natura ne-a dăruit din abundenţă o hrană variată, specifică pentru fiecare popor şi fiecare condiţie de viaţă. În vegetale se ascunde o forţă fără de care nici regnul animal, nici oamenii nu pot să progreseze. Pentru a întreţine frumoasa viaţă divină din noi, trebuie să căutăm o hrană sănătoasă, curată, proaspătă, igienică, pe care o putem găsi peste tot.

Tot ce a vrut să-i ofere perfect omului natura a pus în hrană, în *prana.* Lucrul cel mai important pentru o nutriţie corectă este să mâncăm cu satisfacţie şi recunoştinţă. Nu depinde totul numai de voi, ci şi de modul în care se hrăneau părinţii voştri, bunicii, strămoşii. Dacă simţiţi că hrana care vi se oferă nu vi se potriveşte, faceţi în aşa fel încât să n-o mâncaţi. Adevărata poftă de mâncare este un impuls divin!

Lumea invizibilă ne influenţează şi ne ajută prin intermediul a trei surse diferite:

- hrana, care vine din lumea vegetală;
- aerul, purtător de lumină, căldură, magnetism, electricitate;
- gândirea şi sentimentele.

Grâul, pâinea, vegetalele etc. reprezintă doar vectorii vieţii care le impregnează. Viaţa însăşi este întreţinută prin impulsul pe care îl are omul de a se hrăni şi tocmai acest impuls atrage anumite forţe ale naturii necesare menţinerii vieţii. Cu cât veţi fi mai clar conştienţi de prezenţa divină din hrană, cu atât mai mult vă va fi aceasta profitabilă.

Omul ştie că, atunci când alimentele stau prea mult fără să fie asimilate, se formează elemente toxice, care îi otrăvesc sângele şi întregul organism. Dar este la fel de important să ne amintim că nesatisfacerea unor dorinţe acumulate în inima omului generează toxine astrale nefaste. La fel, gândurile care impregnează prea îndelung creierul fără să se poată realiza sau transforma creează toxine mentale periculoase pentru echilibrul minţii şi al comportamentului.

În ceea ce priveşte calitatea, compoziţia hranei, stomacul ştie mai multe decât cei mai buni chimişti!

Dacă îi daţi alimente care nu i se potrivesc, le respinge şi spune: „Oferă-mi altceva!”.

Insuficienta masticaţie împiedică şi ea stomacul să transforme în mod convenabil hrana, care nu poate să fie utilizată atunci de plămâni şi de creier. O astfel de hrană este, deci, inutilă. Digestia este o operaţie interioară importantă. Faptul că mâncăm nu este de ajuns, trebuie să rămânem conştienţi de procesul de transformare a alimentelor în stomac până la capăt. Atunci, omul simte o bună-dispoziţie a cărei influenţă se propagă asupra a tot ce întreprinde.

Cel care vrea să-şi transforme corpul, după ce a renunţat la carne, trebuie să se hrănească întâi cu cereale şi legume, înainte să ajungă la fructe. Starea de îndepărtare de la legile naturii vii, în care lumea de astăzi se află cufundată, este cauzată în mare parte de alimentaţia cu carne.

Pomii fructiferi există pe pământ ca să ajute omenirea pe drumul evoluţiei. Fiecare fruct este în relaţie cu forţe specifice. Unele fructe trezesc energii fizice, altele acţionează asupra sentimentelor, altele asupra minţii. O fiinţă care vrea să progreseze va alege, deci, fructele care se potrivesc aspiraţiilor sale. Merele, care influenţează sentimentele, îmblânzesc caracterul; pepenii galbeni acţionează la fel. Perele au un efect benefic asupra minţii, ca şi nucile, care, prin forma lor, seamănă cu creierul omului. Cireşele fac omul vesel, întărind şi purificând sistemul sangvin. Căpşunele şi zmeura tonifică sistemul nervos. Cei care au nevoie să se calmeze să mănânce porumb. Este bine să consumăm fructe, dar numai atunci când vrem să ne folosim de calităţile specifice ale unuia dintre ele trebuie să-l consumăm cu prioritate. Cele acre, ca lămâile sau varza murată, sunt benefice pentru ficat şi pentru bilă. Alimentele grase

trebuie evitate, fiindcă îi impun ficatului un consum mare de energie pentru asimilare. Evitaţi emoţiile nesănătoase, sentimentele grosolane, care sunt nefaste pentru bilă.

Un exces de hrană slăbeşte organismul. Cu cât mâncăm mai puţin, cu atât ne simţim mai bine şi viaţa se prelungeşte.

Apaticii pot să consume în fiecare dimineaţă un sfert de lămâie, care conţine elemente ce favorizează activitatea, dinamismul. Varza vă poate debarasa de multe boli.

Ca să ne simţim bine, trebuie să respectăm regula generală de a nu bea niciodată rece la o masă caldă, şi mai bine fiind să nu bem nimic. Băutura trebuie să fie consumată cu o oră înainte sau cu o oră după masă.

Cu cât gândurile sale sunt mai elevate, cu atât îi oferă omului o hrană mai rafinată. Forţa omului constă în gândirea care îl hrăneşte în aceeaşi măsură ca pâinea. Dacă gândurile unui om sunt nesănătoase, se va plictisi chiar dacă a consumat o masă copioasă. Cel care trăieşte după legile iubirii, credinţei şi speranţei poate fi sănătos şi vesel, chiar dacă s-ar mulţumi cu o coajă de pâine uscată! Cuvântul divin este pâinea vie despre care a vorbit Hristos; el reprezintă energie divină condensată.

În ciuda multiplelor sale faţete, viaţa formează un tot fizic, emoţional şi intelectual, ale cărui elemente diferite se întrepătrund şi se influenţează reciproc. Aşadar, nu se poate spune că hrana este un proces care priveşte doar corpul fizic şi stomacul. De altfel, există o legătură între acest organ şi cap, care suferă deseori când stomacul este în dezordine. Contrariul este la fel de valabil: când un om are dureri de cap, nu-i vine deloc să mănânce.

A ne hrăni corect înseamnă şi a consuma produse din fiecare anotimp. Primele legume, primele fructe de primăvară sunt, în ţinuturile noastre, salata, pătrunjelul, ceapa şi usturoiul verde, căpşunele, cireşele. În acest anotimp, ele sunt, pentru corpul care duce lipsă de vitamine, o sursă de forţe dătătoare de viaţă şi reînnoitoare. Începeţi-vă masa cu o mică salată de crudităţi preparată chiar de voi.

Nutriţia este rezultatul muncii unor celule specializate. Zece milioane dintre ele iau parte, în stomac, la procesul de digestie. Este o organizare puternică, un întreg popor ai cărui supuşi trebuie să trudească toţi fără întrerupere, la unison, pentru ca funcţia organului să fie îndeplinită în mod armonios.

Evitaţi în general să consumaţi feluri diferite în cursul aceleiaşi mese. Unele amestecuri sunt dăunătoare şi trebuie să fie interzise. De exemplu, strugurii şi brânza sau roşiile şi brânza nu se armonizează. Nu este recomandabil nici să beţi ceai cu peşte, cu ouă sau să consumaţi brânză cu peşte. Hrana voastră trebuie să fie variată, dar evitând totuşi amestecurile nocive.

Piersica şi caisa formează o combinaţie rea.

Corpul are nevoie de apă. Trebuie să bem cel puţin un litru, un litru şi jumătate pe zi. Trebuie să bem apă curată, fără niciun amestec, cu excepţia câtorva picături de lămâie, dacă dorim. Este preferabil să bem apă caldă, mai ales dimineaţa pe stomacul gol; puterea ei de dezintoxicare este mai mare.

Supa stimulează sucurile stomacului. O supă din legume diferite, fără să se adauge vreo grăsime, tonifică organismul, aducându-i diferite elemente utile.

Fasolea uscată este indispensabilă vegetarienilor. Foarte hrănitoare, înlocuieşte carnea şi contribuie la întărirea sănătăţii şi a caracterului şi la întreţinerea unei bune dispoziţii. Totuşi, e bine să nu mâncaţi fasole uscată mai mult de o dată pe săptămână, altfel predispune la artrită şi la avariţie.

Pepenele roşu curăţă stomacul şi intestinele. Consumat dimineaţa pe stomacul gol, elimină nisipul din rinichi şi facilitează scurgerea bilei.

Dacă aveţi dureri mari, aplicaţi o buiotă cu apă caldă pe locul respectiv şi hrăniţi-vă o lună cu crudităţi. Din când în când, un post complet este foarte benefic; celulele se reînnoiesc şi rezultatul este întinerirea.

Alimentele dulci aduc blândeţe; alimentele sărate aduc echilibru; alimentele amare tonifică, dar trebuie consumate în cazuri particulare.

Pentru copii, laptele de capră este mai bun, în lipsa laptelui matern.

Unul dintre alimentele de bază este pâinea din grâu integral, bogată în calorii şi în vitamina B. Este bună pentru inimă, stomac şi intestine. Cel care vrea să se îngraşe să mănânce pâine, paste, supe. Cel ce vrea să rămână slab să se abţină de la ele.

Cartofii sunt un produs bun. Este preferabil să-i fierbem întregi, căci atunci îşi păstrează maximum de vitamine. Nu-i mâncaţi niciodată reci şi nici nu-i încălziţi. Ar putea să provoace

acidităţi dăunătoare şi puterea lor nutritivă e atunci foarte slabă. Copiii şi adolescenţii îi pot consuma cu unt sau cu brânză. Adulţii, ca să scape de depuneri care ar putea să astupe vasele sangvine, ar trebui să-i mănânce, o dată sau de două ori pe săptămână, fierţi sau copţi la cuptor, fără sare şi fără grăsime sau orice altceva adăugat.

CALITĂŢILE ASCUNSE ALE ALIMENTELOR

Omul trebuie să facă eforturi ca să înveţe să respire şi să se hrănească în mod corect. Trebuie să alegeţi o hrană igienică, sănătoasă, care să aducă puritate sângelui şi o existenţă fericită. O hrană curată înseamnă nu numai o hrană fizică, ci şi sentimente şi gânduri apte să-i ofere omului un impuls spre ceea ce este nobil, constructiv, spre o viaţă nouă.

Forţa omului stă în gândirea sa. Cu cât aceasta este mai elevată, cu atât mai mult constituie un factor de dispoziţie fericită, de stare de bine.

Gândirea corectă şi luminoasă îl hrăneşte şi ea pe om.

Cel care trăieşte respectând legea iubirii, a credinţei şi a speranţei se menţine sănătos şi vesel; dar, chiar şi astăzi, puţini sunt cei care pot să creadă în gândirea revigorantă şi hrănitoare!

Omul are datoria să caute o hrană fizică şi spirituală care să-i aducă forţa necesară evoluţiei. Este bine să ne obişnuim cu o hrană vegetariană, străduindu-ne să folosim legume care au crescut în mod natural. Ar fi o cale spre adevărata hrană pe care o constituie fructele, purtătoare de gânduri luminoase, de sentimente elevate şi de acţiuni nobile.

Ceapa este un alt aliment de foarte mare valoare. În afara mâncărurilor gătite, este foarte benefic să fie consumată crudă în salate. Ea tonifică sistemul nervos şi organismul întreg. La cuptor sau fiartă şi asezonată apoi cu puţin ulei şi lămâie, constituie un remediu bun contra constipaţiei. Folosită crudă seara, favorizează somnul şi calmează sistemul genital. Ea purifică sângele şi este potrivită pentru fiinţele slabe sau anemiate, care trebuie să capete obiceiul de a o consuma zilnic.

Ceapa le conferă un ten frumos femeilor, are calităţi afrodiziace şi distruge paraziţii intestinali.

Usturoiul este şi el foarte valoros. Tratează şi dezinfectează; acţiunea lui este eficientă contra arterosclerozei şi hipertensiunii. Dacă suferiţi şi de o iritaţie cronică a traheii, dacă tuşiţi, mâncaţi în fiecare seară un căţel de usturoi, mestecându-l foarte încet. Usturoiul conferă vitalitate şi purifică sângele.

Orezul integral este unul dintre rarele alimente bogate în nutrienţi şi uşor de digerat. Este foarte util pentru cei care sunt

obligaţi să ia masa de seară târziu, căci se asimilează într-o oră. Foarte curat, lasă puţine depuneri în organism. Este un aliment favorabil adepţilor, căci facilitează reculegerea, meditaţia. Este bun şi pentru cei care suferă de inimă. Ca să nu se producă un efect constipant, este recomandat să se mănânce şi multe fructe.

Lintea, mai uşor de digerat decât fasolea şi având avantajul că nu îngraşă, conţine multe calorii. Are şi proprietatea de a întări vederea.

Mazărea este bogată în albumină şi, dacă e consumată des, pielea feţei devine mai frumoasă.

Varza este foarte recomandată celor care suferă de stomac (gastrită, ulcer). Este bine atunci să se bea 250 g suc de varză, dimineaţa pe stomacul gol, cu o oră înainte de micul-dejun. Varza are şi particularitatea de a întări ficatul.

Prazul este un aliment uşor şi vitalizant. Benefic pentru stomac şi intestine, poate fi consumat seara. Prazul insuflă tendinţa spre poezie, idealism, dar şi spre vanitate.

Ardeiul gras şi tomatele sunt bogate în vitaminele A şi C, care ameliorează vederea şi vitalizează întregul organism. Ardeiul gras îndeosebi ajută la dezvoltarea globulelor roşii şi este, deci, recomandat anemicilor, dar, desigur, trebuie mâncat în cantitate mare, fie crud, fie doar puţin copt, atât cât să poată fi curăţat, în salată împreună cu tomate, ceapă, lămâie şi ulei.

Este preferabil să consumăm tomatele crude. Dacă vrem să le punem în mâncăruri gătite, este bine să fie adăugate la sfârşit, ca să nu fie lăsate la fiert decât cinci-şase minute. Tomatele conţin exalaţi şi nu sunt deloc indicate oamenilor cu rinichii bolnavi. Culoarea frumoasă a tomatelor acţionează în mod benefic asupra moralului. Se poate face un piure de tomate crude răzându-le şi asezonându-le cu ulei, sare, pătrunjel tocat şi ceapă.

Grăsimile cele mai bune sunt uleiurile de măsline şi de floarea-soarelui. Untul trebuie să fie consumat foarte proaspăt, deoarece vitamina A pe care o conţine este foarte fragilă. Trebuie evitată încărcarea organismului cu grăsimi inutile: 40-50 g sunt de ajuns pentru o persoană în vârstă. Dar e bine să nu cădem în cealaltă extremă şi să lipsim corpul de grăsimile necesare. Prăjelile nu sunt recomandate.

Toate legumele şi fructele pe care le putem consuma crude sunt bune şi utile. Un regim cu sucuri de fructe şi legume în anotimpul favorabil reînnoieşte organismul şi îl întăreşte, fără să îngraşe. Se beau dimineaţa, de două ori la interval de o jumătate de oră, o oră, 600 g suc de legume sau fructe alese. Un regim continuu cuprinzând exclusiv crudităţi este puţin recomandabil, deoarece predispune la asprimea caracterului. În plus, absenţa unor alimente fierte suprimă aportul substanţelor utile pe care numai ele le conţin.

Sucul de sfeclă roşie crudă (500 g) este excelent pentru combaterea anemiei, slăbiciunii, durerilor grave de stomac sau de intestine. Sfecla fiartă consumată ca salată este şi ea folositoare.

Morcovii sunt foarte buni pentru copiii în creştere. Ei fortifică oasele şi sporesc laptele femeilor care alăptează.

Lăptuca este calmantă, sedativă. Ea domoleşte tuşea nervoasă, durerile menstruale şi spasmele viscerale. Calmează şi dorinţele sexuale.

Sucul de ţelină ameliorează memoria, tratează scleroza, reumatismul, artrita şi favorizează funcţionarea generală a organismului. Frunzele de ţelină au şi ele proprietăţi vindecătoare. Se iau 300 g frunze, se fierb în 1 1 de apă până se reduce la 300 g. Se strecoară lichidul şi se bea de trei ori pe zi, dimineaţa, la prânz şi seara, cu o jumătate de oră înainte de masă.

Astfel de regimuri pot să fie ţinute o lună sau zece zile, urmate de zece zile de pauză. Timp de o săptămână, ne putem hrăni cu struguri şi pâine sau cireşe şi pâine.

Modul de a ne alimenta, ca şi cel de a ne trata, este un proces individual, pe care fiecare trebuie să-l aleagă graţie unui sentiment interior, unei sensibilităţi intime.

Castraveţii sporesc apetitul şi combat anemia, dar nu trebuie să fie mâncaţi decât la masa de prânz, căci seara sunt indigeşti. Ei luptă contra celulitei şi, asezonaţi cu pătrunjel, ulei de floarea-soarelui şi lămâie, dizolvă acidul uric şi materiile grase inutile. Se folosesc la măşti şi creme cosmetice. Sucul de castraveţi este folosit şi la arsuri.

Corpul nostru are nevoie de toate fructele şi de toate legumele, căci în fiecare dintre ele marele laborator al naturii a pus ceva care contribuie la menţinerea în stare perfectă.

Suntem microcosmosuri şi avem în noi elemente de pământ, de aer, de soare, de tot! Nutriţia corectă trebuie să înceapă cu o mâncare bine preparată şi bine prezentată, rezonând ca o muzică, stimulând apetitul şi procurând o dispoziţie bună şi veselă.

De fiecare dată când puteţi, înlocuiţi neapărat zahărul cu miere. Zahărul lasă multe reziduuri în organism şi, în plus, este nefast pentru sistemul osos.

Grâul este un aliment excelent. Folosirea lui frecventă ne poate impregna de calităţile lui specifice: blândeţe, răbdare, spiritualitate, predispoziţie la sacrificiu. Consumându-l, puteţi să dobândiţi calităţile sale.

Dacă aveţi dinţi buni, puteţi mânca grâu doar lăsându-l în apă de seara până dimineaţa. Altfel, turnaţi peste 1 cană de grâu 4 căni de apă clocotită şi fierbeţi-le 10-l5 minute. Lăsaţi apoi să fiarbă foarte domol 2-3 ore, fără sare. Ca să-l consumaţi, puteţi adăuga sare sau miere, nuci, scorţişoară; astfel este delicios.

Un mijloc excelent de purificare şi de întărire a organismului este supunerea lui, timp de 10 zile, la sfârşitul lunii februarie, la un regim de grâu fiert. Trebuie să se consume aproximativ 300 g/zi, în funcţie de apetit, adică aproximativ 1 cană. Se bea înainte 1 cană de apă caldă. De asemenea, ne putem hrăni timp de 10 zile cu 1 cană de grâu şi 1 pară sau 1 măr la fiecare masă.

Folosirea grâului încolţit iarna, pentru susţinerea inimii, chiar în cazurile grave, este foarte benefică. El trebuie bine mestecat. Pentru întărirea organismului slăbit, se recomandă să se consume cam 50 g grâu încolţit, la 10-l5 minute după micul-dejun sau după masa de prânz.

Ca să faceţi grâul să încolţească, îl spălaţi şi îl ţineţi în apă o zi, într-o farfuriuţă de porţelan. A doua zi, aruncaţi apa şi aşezaţi grâul pe o farfurie. Acum este destul de umed ca să aibă loc încolţirea.

Folosirea secarei creşte rezistenţa şi predispune la idealism. Putem să prăjim secara înainte s-o măcinăm şi s-o folosim apoi în loc de cafea.

Meiul favorizează tendinţa către smerenie.

Orzul are proprietatea de a îngrăşa.

Fulgii de ovăz sunt excelenţi pentru stomacul delicat.

Dacă fierbem un amestec de grâu, secară, orz, ovăz şi mei (o mână mică din fiecare) în 2 litri de apă rece până când scade la jumătate, obţinem un lichid foarte recomandat pentru reînnoirea organismului, chiar şi a celui mai slăbit. Acest lichid trebuie băut în loc de apă.

La începutul primăverii şi în cele două luni care urmează, urzica este un aliment foarte fortifiant. Se poate consuma sub formă de supă, piure, înăbuşită. Ea este foarte bogată în vitamine şi alte elemente indispensabile. Uscată la umbră şi transformată în pudră, poate servi la asezonarea supelor, salatelor etc.

Pentru tonificarea sistemului nervos şi reînnoirea celulelor, postul este o metodă eficientă. Puteţi, de exemplu, să postiţi săptămânal 24 de ore, abţinându-vă de la masa de joi seara şi de la micul-dejun de vineri dimineaţa. Aceste zile pe care le recomandăm sunt cele mai favorabile.

Ca să scăpaţi de câteva defecte sau de o boală, postiţi, pe durata pe care aţi stabilit-o, în perioada de descreştere a lunii, adică de la luna plină până la luna nouă. Dacă vreţi să dobândiţi o virtute sau o calitate, faceţi invers: postiţi în perioada de creştere a lunii.

Dar, indiferent ce alegeri faceţi în materie de hrănire, trebuie să ştiţi că veţi obţine doar rezultate mediocre dacă omiteţi principalul, adică să puneţi binele comun la baza vieţii voastre. Dacă nu respectaţi fiecare fiinţă vie, dacă gândurile voastre nu sunt curate şi elevate, dacă nu sunteţi călăuziţi de un ideal înalt, excluzând orice gând şi orice sentiment negativ, vă veţi introduce în corp otrăvuri. Ca să distrugeţi astfel tot ce aţi construit! Pentru a evita această situaţie, trimiteţi un gând recunoscător, în momentul în care vă hrăniţi, tuturor fiinţelor, animalelor, vegetalelor, elementelor, forţelor care iau parte la menţinerea existenţei voastre. Nu vă aşezaţi niciodată la masă în mod mecanic şi fără un elan de recunoştinţă faţă de izvoarele a tot ce vieţuieşte. Conştiinţa măreţiei vieţii şi sentimentul de recunoştinţă pe care îl simţiţi vă vor umple inima de o căldură reconfortantă care va contribui la dezvoltarea a tot ce aveţi în voi mare şi nobil. Consumând hrana în mod conştient şi cu recunoştinţă, veţi observa că vor creşte treptat în voi forţa, bucuria şi fericirea.

Iubirea, veşnic izvor de viaţă, trebuie să fie prezentă şi ea când vă hrăniţi. Mestecaţi în mod conştient fiecare înghiţitură. Păstraţi-o în gură îndelung, aşa cum reţinem lângă noi cât mai mult posibil o persoană pe care o iubim! Hrana vă va furniza astfel nu numai maximum de elemente nutritive, ci şi elemente încă necunoscute de om. De ce, de la prima înghiţitură, de la prima gură de apă, simţim o reînnoire a forţelor, în timp ce această hrană n-a fost încă asimilată şi n-a pătruns în sânge? Deja, pornind din gură, omul dobândeşte ceva din ce mănâncă.

Procesul de nutriţie, ca şi altele care întreţin viaţa, încă n-a fost profund studiat. Trebuie să învăţaţi să gândiţi, să acţionaţi, să respiraţi, să vă hrăniţi corect.

CUPRINS